

॥ १४ ॥ सर्वार्थैः रागादिभिः सुनीतैः देवमनुलोम्यतेऽनुकूलं क्रियते न केवलं रागाद्यपेक्षया देवस्य प्राबल्यमपि तु देवापेक्षयापि सुप्रणीतारागादयः प्रबला इत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ बहुमती बाहुल्यवती अति शयिता मितियावत् ॥ १८ ॥ १९ ॥ शुभं वचः श्रुत्वामनः समवस्थाप्य समाधाया ब्रवीदिति द्वयोः संबंधः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ ताभ्यां सकाशात् द्रविणवत्तरः बलवत्तरः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

नीतिमंतस्तथा युक्ता दक्षारक्ताश्च ते हताः ॥ न त्वेव कार्यं नैराश्वमस्माभिर्विजयं प्रति ॥ १४ ॥ सुनीतैरिह सर्वार्थैर्देवमप्यनुलोम्यते ॥ ते वयं प्रवरं नृणां सर्वैर्गुणगणैर्युतं ॥ १५ ॥ कर्णमेवाभिषेक्ष्यामः सैन्यापत्येन भारत ॥ कर्णं सेनापतिं कृत्वा प्रमथिष्यामहे रिपून् ॥ १६ ॥ एष ह्यतिबलः शूरः कृतास्त्रो युद्धदुर्मदः ॥ वैवस्वत इवा सत्यः शक्तो जेतुं रणे रिपून् ॥ १७ ॥ एतदाचार्यतनयाच्छ्रुत्वा राजंस्तवात्मजः ॥ आशां बहुमतीं चक्रे कर्णं प्रतिसवैतदा ॥ १८ ॥ हते भीष्मे च द्रोणे च कर्णो जेष्यति पांडवान् ॥ तामाशां हृदये कृत्वा समाश्वस्य च भारत ॥ १९ ॥ ततो दुर्योधनः प्रीतः प्रियं श्रुत्वा स्य तद्वचः ॥ प्रीतिसत्कारसंयुक्तं तथ्यमात्महितं शुभं ॥ २० ॥ स्वमनः समवस्थाप्य बाहुवीर्यमुपाश्रितः ॥ दुर्योधनो महाराजराधेयमिदमब्रवीत् ॥ २१ ॥ कर्णजानामिते वीर्यं सौहृदं परमं मयि ॥ तथापि त्वां महाबाहो प्रवक्ष्यामि हितं वचः ॥ २२ ॥ श्रुत्वा यथेष्टं च कुरुवीरयत्तव रोचते ॥ भवान्प्राज्ञतमो नित्यं मम चैव परागतिः ॥ २३ ॥ भीष्मद्रोणावतिरथौ हतौ सेनापती मम ॥ सेनापतिर्भवानस्तु ताभ्यां द्रविणवत्तरः ॥ २४ ॥ वृद्धौ च तौ महेष्वसौ सापेक्षौ च धनं जये ॥ मानितौ च मया वीरौ राधेयवचनात्तव ॥ २५ ॥ पितामहत्वं संप्रेक्ष्य पांडुपुत्रा महारणे ॥ रक्षितास्ता तभीष्मेण दिवसानि दशैव तु ॥ २६ ॥ न्यस्तशस्त्रे च भवति हतो भीष्मः पितामहः ॥ शिखंडिनं पुरस्कृत्य फाल्गुनेन महाहवे ॥ २७ ॥ हते तस्मिन्महेश्वसे शरतल्पगते तथा ॥ त्वयोक्ते पुरुषव्याघ्रद्रोणोत्थासीत् पुरःसरः ॥ २८ ॥ तेनापि रक्षिताः पार्थाः शिष्यत्वादिति मे मतिः ॥ स चापि निहतो वृद्धो धृष्टद्युम्नेन सत्वरं ॥ २९ ॥ निहताभ्यां प्रधानाभ्यां ताभ्यां न मितविक्रमः ॥ त्वत्समं समरे योधनान्यं पश्यामि चिंतयन् ॥ ३० ॥ भवानेव तु नः शक्तो विजयाय न संशयः ॥ पूर्वमध्ये च पश्चाच्च तथैव विहितं हितं ॥ ३१ ॥ स भवान्धुर्यवत्संख्येधुरमुद्वोदुमर्हति ॥ अभिषेचय सैनान्ये स्वयमात्मानमात्मना ॥ ३२ ॥ देवतानां यथास्कंदः सेनानीः प्रभुरव्ययः ॥ तथा भवानिमां सेनां धार्तराष्ट्रीं विभर्तु वै ॥ ३३ ॥ जहि शत्रुगणान्सर्वान्महेंद्रोदानवानिव ॥ अवस्थितं रणे दृष्ट्वा पांडवास्त्वां महारथाः ॥ ३४ ॥ द्रविष्यंति च पांचाला विष्णुं दृष्ट्वेव दानवाः ॥ तस्मात्त्वं पुरुषव्याघ्रप्रकर्षैतां महाचमूं ॥ ३५ ॥ भवत्यवस्थिते यत्ते पांडवामंदचेतसः ॥ द्रविष्यंति सहामात्याः पांचालाः स्तं जयाश्च ह ॥ ३६ ॥ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ताभ्यामपि न मितः सम्यक्ज्ञातो विक्रमो यस्य ॥ ३० ॥ विहितं त्वयेति शेषः ॥ ३१ ॥ सैनान्ये सेनानी त्वे सैन्यापत्ये ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥